

[Finansministeren.]

nansministeriet, men det er ved Loven ganske udelukket, at Finansministeriet kan gribe ind i det enkelte i dets Vurderingsvirksomhed.

Derfor er det rigtigt, at Over-Skyldraadet svarer for sig selv, og det er ogsaa det, der er sket. Kun et enkelt Punkt ønsker jeg at berøre, som maaske kunde falde ind under Finansministeriets Omraade. Det ærede Medlem klagede over den tilbagevirkende Kraft, der var givet Over-Skyldraadets Omvurderinger. Men der er der ikke noget at klage over, det er fuldstændig i sin Orden; thi hvad betyder Over-Skyldraadets Omvurdering? Det at den træder i Stedet for den oprindelige Vurdering og maa som Følge deraf ogsaa gælde fra den Tid, hvor den oprindelig gjaldt i det givne Tilfælde, her fra 1. Januar 1927. At der fremkommer tilbagevirkende Kraft her, kan man altsaa ikke beklage sig over. Det ærede Medlem ønskede overvejede Muligheden af at gennemføre visse Forslag, som han i sin Tid har stillet, og jeg skal love ham, at naar Tiden kommer til en Revision af Loven om Ejendomsbeskatning, skal jeg have Opmærksomheden henvendt ogsaa paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen fremsatte nogle Bemærkninger som jeg paa ingen Maade kan føle mig brøstholden over, fordi de jo meget liberalt anerkendte den Holdning, man har indtaget fra Finansministeriets Side. Det drejer sig om Sagførersinkassationer af skyldige Beløb til Staten, særlig Inkassationer paa Statshusmænd. Det er sikkert, at vi gør, hvad vi kan, for at holde disse Omkostninger nede paa det mindst mulige. De Regler, der gælder i saa Henseende, skal jeg ikke trætte det høje Ting med, men henvise til en udførlig Udtalelse, som findes i Betænkningen over Finanslovsforslaget for 1928—29 (Rigsdagstidenden Tillæg B. pag. 199); der er de gældende Regler anført, og vi paaser naturligvis, at de overholdes.

Vi har allerede i de enkelte Tilfælde, hvor der har fundet Afgivelser Sted fra disse Regler fra Sagførers Side, paatalt det og krævet, at de for meget betalte Beløb blev tilbagebetalt, og jeg vil ogsaa anmode det ærede Medlem om at foranledige, at der i Anledning af det specielle Tilfælde, som han havde for Øje, og som han ikke udtrykkelig nævnte — men jeg kunde forstaa, at han havde et specielt Tilfælde for Øje —, bliver klaget til Finansministeriet, hvorefter der skal blive vist al mulig Omhu for, at Klagen, hvis den er berettiget, fører til en Afhjælp-

ning af det Misforhold, som maaske er til Stede.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa Spørgsmaalet om de hjemløses Tog og spurgte i den Anledning, hvor jeg havde Hjemmel til at foretage den Demonstration af Politi, som jeg ved denne Lejlighed havde ladet foretage. Jeg vil dertil sige, at det forekommer ikke mig at være nogen Demonstration af Politi, men den Hjemmel, jeg havde til at optræde overfor de hjemløses Tog, findes i Loven af 4. Februar 1871 § 7.

Jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem spurgte, saa var det af Interesse for Sagen og ikke, fordi han var blevet vildledt af de Referater, som stod i Aviserne, undertegnet af lokale eller udsendte Korrespondenter. Thi de Referater, som de Herrer havde givet, var saaledes, at da de kom tilbage til Randers, efter at være gengivet i københavnske Blade, var Randers-Bladene, baade socialdemokratiske, radikale, konservative og Venstreblade enige om, at det, der stod i disse Blade, aldrig nogen Sinde var passeret i Randers. Paa lignende Maade har Aviserne været højt oppe i Anledning af Bratbjerg-Manden. Ogsaa de Referater, vi fik derfra med Hensyn til Politiets Optræden, fra udsendte eller lokale Korrespondenter, savnede ethvert Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt var inde paa Spørgsmaalet om Opholdstilladelse og nævnte, at det ikke altid var let at faa Opholdstilladelse. Nej, det er rigtigt, det er ikke altid let, men det ærede Medlem kom ikke ind paa noget konkret Tilfælde, og saa er det altid vanskeligt at diskutere. Jeg ved kun eet Tilfælde, hvor jeg har været i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Schmidt i den senere Tid, og der var Grunden den, at vedkommende ikke havde overholdt de gældende Regler her i Landet, og det er en Betingelse for overhovedet at have Ret til at være her.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch var inde paa Spørgsmaalet om Nævningedomstolene, nemlig Spørgsmaalet om Kvindernes Ret til at være Nævninger. Det ærede Medlem har tidligere været inde paa det Spørgsmaal, og jeg har søgt at overbevise det ærede Medlem om, at Kvinderne ikke der var ugunstigt stillede. Det eneste, man nemlig formentlig kan foretage ved en Lov, er at sige i Loven, at Kvinderne skal være ligestillede med Mændene, men man kan formentlig ikke i en Lov skrive, at Kvinderne skal være bedre stillede end Mændene. Kvinderne er ligestillede med Mændene, men de,